

מ"ת 11019/09/15 - מוראד עדאווין נגד מדינת ישראל

בתי משפט

מ"ת 11019-09-15

בית המשפט המחוזי ירושלים

16 יוני 2016

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

בעניין: מוראד עדאווין (עצור בפיקוח)

המבקש

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

ההליכים הקודמים:

1. לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה בדבר מעצר בפיקוח אלקטרוני בעניינו של המבקש.

2. המבקש (שהיה משיב 2 בבקשה למעצר עד תום ההליכים) עומד לדין, יחד עם שניים אחרים, בגין עבירת הריגה, שבוצעה על פי הנטען ביום 15.8.2015. על פי עובדות כתב האישום, המבקש ושניים אחרים הגיעו לביתו של המנוח, ולאחר תגרה תקפו את המנוח במכות אגרופ ובבעיטות, הפילו אותו בכח, ובעודו שוכב על הקרקע, תקפו אותו בבעיטות במכות עוצמתיות בכל חלקי גופו, לרבות ראשו. כתוצאה ממעשיהם, נגרמו למנוח התרככות של רקמת המוח, דימום בגזע המוח ובשכבה הפנימית של הקרקפת, שברים מרובים בפנים ושפכי דם מרובים בגוף, והמנוח נפטר מספר ימים לאחר האירוע.

3. לאחר הגשת כתב האישום, התנהלו הליכים בעניין מעצרו של הנאשמים עד תום ההליכים. משיב 1 בבקשה המקורית, שהיה לכאורה היוזם של האירוע, עצור עד תום ההליכים. שני המשיבים האחרים, ובהם המבקש, להם לא היה סכסוך קודם עם המנוח, והם פעלו לכאורה בעקבות משיב 1, נתונים מאז יום 7.1.2016 במעצר באיזוק אלקטרוני.

הבקשה הנוכחית:

4. בבקשתו מבקש המבקש לבטל את האיזוק האלקטרוני בו הוא נתון, ולאפשר לו לשהות במעצר בית בביתו בעיר העתיקה בירושלים.

המבקש טוען לשלושה נימוקים המצדיקים, לטענתו, לקבל את בקשתו לעיון מחדש:

א. מאחר שביתו של המבקש לא נמצא מתאים לפיקוח אלקטרוני, שוהה המבקש כיום בדירה ששכרו הוריו לצורך זה. לדברי המבקש, מדובר בדירה קטנה מאוד, ובתשלום דמי שכירות העולים על מחיר השוק. נטען כי לאחרונה הודיע בעל הדירה שעל המבקש ובני משפחתו לפנות את הדירה עד ליום 20.6.2016.

לטענת המבקש, השהייה בדירה יוצרת מחנק והוצאות יקרות; בני משפחתו של המבקש סובלים ממצב כלכלי קשה במיוחד והם מתקשים לעמוד בדמי השכירות; ועתה עליהם לפנות את הדירה. לטענת ב"כ המבקש, נתונים אלה יוצרים שינוי נסיבות, המצדיק עיון מחדש בהחלטה. נטען עוד כי אם לא יבוטל הפיקוח האלקטרוני, יאלץ המבקש לשוב למעצר בבית המעצר.

יצוין כי במהלך הדיון הסתבר שהשכירות של דירת המעצר, על פי חוזה השכירות, תקפה עד דצמבר 2016. המבקש טוען לעניין זה כי בעל הבית, שהינו, לדבריו, עבריין, כפה על משפחתו הסכם חדש, לפיו יפנו את הדירה בעוד מספר ימים, כדי להשכיר את הדירה לאחותו. לטענתו הוא לא יכול היה לסרב לשינוי תנאי ההסכם.

ב. נטען כי מאז ההחלטה הקודמת חלף זמן ניכר. בענייננו היה המבקש נתון במעצר ממש מחודש אוגוסט 2015, ומאז נואר 2016 הוא עצור בפיקוח אלקטרוני. נטען כי המבקש מקפיד לשמור על תנאי ההגבלה, ואף ניתן להניח שהגבלת חירותו יצרה הרתעה המצמצמת את הסיכון שהיה בעת שניתנה ההחלטה הקודמת.

ג. נטען לכרסום בראיות. לעניין זה אין מחלוקת כי מתוך שלושה עדים שהפלילו את המבקש במישורין - האחד, אחד סאלחי, חזר בו בעדותו בחקירה הנגדית ואינו מפליל את המבקש (בכוונת המשיבה להגיש את הודעותיו במשטרה כראיה); השני, א א ש, העיד בבית המשפט כי לא ראה את התוקף; והשלישי, א א ש, העיד ובהסכמת הצדדים נמחקה עדותו מהפרוטוקול. לטענת ב"כ המבקש, עילה זו מצטרפת לעילות האחרות המצדיקות עיון מחדש.

ב"כ המבקש טוען כי שירות המבחן מצא את בני משפחתו של המבקש אנשים נורמטיביים ושומרי חוק. בני המשפחה משגיחים על המבקש במשך חודשים ואין כל הפרה של התנאים. לדבריו ניתן לתת במשיב קצת יותר אמון, לבטל את הפיקוח האלקטרוני ולשחררו למעצר בית בביתו.

5. ב"כ המשיבה חולק על הטענה בדבר כרסום בראיות המצדיק עיון מחדש. לטענתו, הראיות הקיימות כיום מספיקות אף הן כראיות לכאורה למעצרו של המבקש. לדבריו יש לבחון את הראיות מבחינה איכותית ולא כמותית. לגירסת המשיבה מדובר ב"ביצוע בצוותא" ויש די ראיות לכך.

לגבי הצורך לפנות את הדירה בה שוהה המבקש, טען כי לא הוגש תצהיר לעניין זה ובעל הבית לא הובא להעיד. כן טען כי על פי הסכם השכירות שהוצג לו, משלם המבקש שכר דירה חודשי בסך 12,000 ₪, סכום המאפשר מציאת דירה חלופית.

ב"כ המשיבה ביקש שלא להיעתר לבקשה, וככל שהמבקש לא ימצא מקום בו יוכל לשהות באיזוק אלקטרוני, עליו לחזור למעצר.

דין והכרעה:

6. ההכרעה בענייננו איננה קלה. מצד אחד, עומדים שיקולים הקשורים במבקש, ומצד שני, עומד האינטרס של ההגנה על הציבור:

מחד, מדובר בנאשם ששוחרר מבית המעצר, ואם תדחה בקשתו, אפשר שיהיה עליו לשוב לבית המעצר; מדובר באדם השווה במעצר של ממש ובמעצר בפיקוח אלקטרוני חודשים ארוכים; זאת ועוד, כיום, בעת שמתנהל התיק העיקרי, ישנו כרסום בראיות בענייננו במידת מה.

מנגד, עומדים מספר שיקולים:

א. אמנם חל כרסום בראיות, אך עדיין ישנן ראיות לכאורה כנגד המבקש.

ב. לגבי דירת המגורים - גם אם תתקבל גירסת המבקש, לפיה הוא נאלץ לחתום על הסכם לפיו יפנה את הדירה ב- 20 ביוני, הרי המבקש יודע על כך לפחות מזה שבועיים, ובזמן הזה יכול היה, בעזרת בני משפחתו, לחפש דירה חלופית. המבקש משלם סכום לא מבוטל תמורת השהייה בדירה, סכום שניתן להשיג בו דירה אחרת, בין בירושלים ובין מחוצה לה. למבקש קרובי משפחה נוספים מלבד הוריו, אשר יכלו לסייע בחיפוש דירה.

ג. המבקש עומד לדין בגין עבירה חמורה, נטילת חיו של אדם באכזריות, תוך שימוש באלימות קשה יחד עם אחרים, נתונים המעידים, לכאורה, על מסוכנותו.

בתסקיר שהוגש ביום 10.11.2015 ציינה קצינת המבחן: **"באשר לרמת הסיכון, לאור חומרת העבירות המיוחסות לו המתאפיינות בקווים של אכזריות, התרשמותנו מנטייה להיגררות חברתית בהיעדר כלים להתמודדות תקינה במצבי לחץ, אפשרות של ניסיון להימלט מהדין תוך בריחה אל מחוץ לשטחי ישראל שם מצויים קרובי משפחתו, הסיכוי כי תיתכן נקמה עקב מעורבותו בתיק זה על ידי משפחת המנוח, לצד היעדר עבר פלילי והתרשמותנו כי לא מדובר בבחור בעל דפוסי התנהגות עברייניים, אנו מעריכים כי רמת הסיכון הנשקפת מהתנהגותו היא בינונית".** שירות המבחן מצא כי מעצר בית בפיקוח בני המשפחה, יתקשה לצמצם את הסיכון הנשקף מהמבקש, על אף רצונם של בני המשפחה לשמש כמפקחים והצהרותיהם המילוליות שיוכלו לעשות כן. לפיכך לא המליץ שירות המבחן על שחרורו של המבקש ממעצר.

בתסקיר מאוחר יותר, ציינה קצינת המבחן כי מעצר באיזוק אלקטרוני, בפיקוח בני המשפחה, יהיה בו כדי להפחית את רמת המסוכנות, ובכפוף לאישור מינהלת הפיקוח, המליצה על חלופה זו. תחילה המבקש לא שוחרר ממעצר, לאחר שהיחידה לפיקוח אלקטרוני מצאה כי ביתו של המבקש אינו מתאים לפיקוח. לאחר מכן, הוצע מקום אחר, אשר נמצא מתאים, בו שווה המבקש כיום, וניתנה החלטה בדבר מעצר בפיקוח אלקטרוני.

בין לבין, בטרם הוצעה כתובת חדשה למעצר באיזוק, הגיש המבקש ערר לבית המשפט העליון (בש"פ 8402/15). בהחלטתו קבע כבוד השופט דנציגר: **"כבית המשפט המחוזי, סבור גם אני כי בנסיבות העניין אין מקום להסתפק בחלופת מעצר וכי פיקוח אלקטרוני מהווה תנאי ראוי ואף הכרחי לשחרור העורר ממעצר מאחורי סורג**

ובריח".

לאור מהות העבירה ומעשיו לכאורה של המבקש, אין בזמן שחלף מאז ההחלטה הקודמת, כדי לשנות באופן ממשי את מסוכנותו של המבקש.

ד. אשר לחלוף הזמן מאז הגשת כתב האישום - המשפט מתנהל בקצב מהיר, ועד לפגרה קבועות מספר ישיבות הוכחות נוספות, כך שלא מדובר בתקופה חריגה המהווה עילה לעיון חוזר.

7. בסיכומי של דבר, אני מעדיפה את האינטרס הציבורי, ולפיכך, הבקשה לביטול האיזוק האלקטרוני נדחית.

8. היה ויהיה על המבקש לפנות את דירת הפיקוח ולא תמצא לו חלופה לדירה זו - יודיע סנגורו לפיקוח האלקטרוני על כך, ועל המבקש להתייצב בבית המעצר במגרש הרוסים בירושלים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לשירות המבחן ולמינהלת הפיקוח בשב"ס.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ו, 16 יוני 2016, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**